

Οι ἀγιοι μεγάλοι 42 Μάρτυρες, οι εν Αμορίω

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Ήταν όλοι ανώτεροι αξιωματικοί του αυτοκράτορα Θεοφίλου (σ.τ.μ. 829-842, Εικονομάχος). Όταν ο Θεόφιλος έχασε τη μάχη κατά των Σαρακηνών, που πολιορκούσαν την πόλη του Αμορίου της Φρυγίας, οι Σαρακηνοί κατέλαβαν την πόλη κι αιχμαλώτισαν πολλούς χριστιανούς. Ανάμεσα τους ήταν και αυτοί οι σαράντα δύο αξιωματικοί. Οι υπόλοιποι χριστιανοί είτε θανατώθηκαν είτε πουλήθηκαν σκλάβοι. Οι αξιωματικοί οδηγήθηκαν στη φυλακή, όπου παρέμειναν επτά χρόνια. Επανειλημμένα τους επισκέπτονταν οι Μουσουλμάνοι χαλί-φηδες, παροτρύνοντάς τους να ασπαστούν το Ισλάμ, αλλά εκείνοι κώφευαν.

Όταν οι Σαρακηνοί τους είπαν: «ο Μωάμεθ είναι ο αληθινός προφήτης και όχι ο Χριστός», οι αξιωματικοί απάντησαν με ένα αίνιγμα: «Αν δύο άνθρωποι μάλωναν για ένα χωράφι και ο ένας έλεγε: "το χωράφι είναι δικό μου" και ο άλλος έλεγε: "όχι! είναι δικό μου"- και ο ένας απ' αυτούς είχε πολλούς μάρτυρες κοντά του,

που επιβεβαίωναν ότι είναι δικό του και ο άλλος δεν είχε κανέναν άλλο μάρτυρα εκτός απ' τον εαυτό του – τότε, τίνος νομίζετε ήταν το χωράφι;». Οι Σαρακηνοί απάντησαν: «Φυσικά, είναι εκείνου που είχε τους περισσότε-ρους μάρτυρες!». «Ορθά κρίνατε» είπαν οι αξιωματικοί.

«Το ίδιο ισχύει με τον Χριστό και τον Μωάμεθ. Ο Χριστός έχει πολλούς μάρτυρες: τους παλαιούς Προφήτες, από τον Μωυσή, μέχρι τον Ιωάννη, τον Πρόδρομο, που κι εσείς τους αναγνωρίζετε και οι οποίοι μαρτυρούν γι' Αυτόν και υπέρ Αυτού, ενώ ο Μωάμεθ αφ' εαυτού μαρτυρεί για τον εαυτό του ότι είναι προφήτης και δεν έχει ούτε έναν έστω μάρτυρα!». Οι Σαρακηνοί καταισχύνθηκαν και προσπάθησαν να υπερασπιστούν την πίστη τους. Είπαν: «Η πίστη μας είναι καλύτερη από τη χριστιανική, όπως αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ο Θεός μας έκανε να σας νικήσουμε και μας έδωσε την καλύτερη γη, στον κόσμο και ένα βασίλειο πολύ μεγαλύτερο από το χριστιανικό!».

Οι αξιωματικοί απάντησαν: «Αν ήταν έτσι, τότε η ειδωλολατρία των Αιγυπτίων, των Βαβυλωνίων, των Ελλήνων και των Ρωμαίων και η πυρολατρία των Περσών θα ήταν η αληθινή πίστη, διότι κάποτε όλοι αυτοί οι λαοί κατέκτησαν τους άλλους λαούς και κυριάρχησαν επάνω τους. Είναι προφανές ότι η νίκη σας, η ισχύς και τα πλούτη σας δεν αποδεικνύουν την αλήθεια της πίστεώς σας! Άλλωστε γνωρίζουμε ότι ο Θεός, κατά καιρούς δίνει τη νίκη στους χριστιανούς και άλλοτε επιτρέπει βάσανα και μαρτύρια για να διορθωθούν και να τους φέρει σε μετάνοια και κάθαρση από τις αμαρτίες τους».

Ύστερα από επτά χρόνια εγκλεισμού των αξιωματικών στη φυλακή, οι δήμιοι τους αποκεφάλισαν το έτος 845. Πέταξαν τα άψυχα σώματά τους στον Ευφράτη ποταμό, αλλά αυτά έφθασαν επιπλέοντας στην απέναντι ακτή, όπου τα πήραν χριστιανοί και τα ενταφίασαν με τιμές.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Μάρτιος, εκδ. Αθως, σ. 55-57).